

29 10 2025 14 14

Indeks < Poprzedni > Następnym > Pełny tekst

Procedura : 2025/2528(RSP)

Przebieg prac nad dokumentem podczas sesji

Wybrany dokument : RC-B10-0156/2025

Teksty złożone :
RC-B10-0156/2025

Deбаты :

Głosowanie :
PV 12/03/2025 - 6.6
CRE 12/03/2025 - 6.6

Teksty przyjęte :
P10_TA(2025)0033

Teksty przyjęte

166k 60k

Środa, 12 marca 2025 r. - Strasburg

Dalsze niezachwiane wsparcie UE dla Ukrainy po trzech latach od rozpoczęcia rosyjskiej wojny napastniczej

P10_TA(2025)0033

RC-B10-0156/2025

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2025 r. w sprawie dalszego niezachwianego wsparcia UE dla Ukrainy po trzech latach od rozpoczęcia rosyjskiej wojny napastniczej (2025/2528(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Ukrainy i Rosji, w szczególności rezolucje przyjęte od czasu pełnoskalowej inwazji Rosji na Ukrainę w lutym 2022 r. i aneksji Półwyspu Krymskiego 19 lutego 2014 r.,
- uwzględniając akt końcowy z Helsinek Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) z 1 sierpnia 1975 r., Paryską kartę dla nowej Europy OBWE z 21 listopada 1990 r. oraz memorandum w sprawie gwarancji bezpieczeństwa w związku z przystąpieniem Ukrainy do Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej z 5 grudnia 1994 r. (memorandum budapeszteńskie o gwarancjach bezpieczeństwa),
- uwzględniając podpisany w 2014 r. układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą⁽¹⁾ oraz towarzyszącą mu pogłębioną i kompleksową strefę wolnego handlu między Unią Europejską a Ukrainą,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, konwencje haskie, konwencje genewskie i protokoły dodatkowe do nich oraz Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK),
- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z 14 grudnia 2023 r. o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą, przyjętą na podstawie pozytywnego zalecenia Komisji z 8 listopada 2023 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/792 z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy⁽²⁾ oraz inne formy wsparcia UE dla Ukrainy,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącej Komisji Europejskiej i przewodniczącej Parlamentu Europejskiego z 24 lutego 2025 r., wydane w trzecią rocznicę inwazji Rosji na Ukrainę,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ ES-11/7 przyjętą 24 lutego 2025 r., zatytułowaną „Poczynienie postępów na rzecz pełnego, sprawiedliwego i trwałego pokoju w Ukrainie”,
- uwzględniając konkluzje z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej 6 marca 2025 r.,
- uwzględniając art.136 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że od 24 lutego 2022 r. Rosja prowadzi bezprawną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną pełnoskalową wojnę napastniczą przeciw Ukrainie; mając na uwadze, że rosyjska wojna przeciw Ukrainie rozpoczęła się w 2014 r. od bezprawnej okupacji i aneksji Półwyspu Krymskiego, a następnie okupacji części obwodu donieckiego i ługańskiego; mając na uwadze, że ta wojna napastnicza jest ewidentnym i rażącym naruszeniem Karty Narodów Zjednoczonych oraz podstawowych zasad prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa humanitarnego, ustanowionych w konwencjach genewskich z 1949 r.;

B. mając na uwadze, że działania prowadzone przez Rosję od trzech lat w Ukrainie stale zagrażają pokojowi i bezpieczeństwu w Europie i na świecie; mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza to największy konflikt zbrojny na kontynencie europejskim od czasu zakończenia drugiej wojny światowej oraz że świadczy ona o narastającym konflikcie między autorytaryzmem a demokracją;

C. mając na uwadze, że Ukraina i jej obywatele niezłomie stawiają opór rosyjskim napastnikom, skutecznie bronią swojego kraju pomimo wysokich kosztów w postaci ofiar cywilnych i wojskowych oraz ataków na obszary mieszkalne, niszczenia infrastruktury cywilnej

i publicznej (w szczególności dostarczającej wodę i energię), środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego, pomimo przymusowych deportacji, zaginięć i nielegalnej adopcji deportowanych dzieci, bezprawnego przetrzymywania w więzieniu, masowych zabójstw, egzekucji cywilów, żołnierzy i jeńców wojennych, tortur oraz stosowania przemocy seksualnej i masowych gwałtów jako narzędzia wojny, a także pomimo zmiany składu etnicznego okupowanych terytoriów Ukrainy, a wszystkie te akty stanowią zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że miliony Ukraińców nadal są przesiedleńcami w kraju i poza jego granicami; mając na uwadze, że Organizacja Narodów Zjednoczonych potwierdziła, iż od lutego 2022 r. zamordowano ponad 12 500 cywilów, w tym setki dzieci; mając na uwadze, że według szacunków władz ukraińskich od czasu rozpoczęcia pełnoskalowej inwazji w lutym 2022 r. co najmniej 20 000 ukraińskich dzieci zostało deportowanych i przymusowo wysiedlonych ze swoich domów do Rosji i terytoriów okupowanych przez Rosję; mając na uwadze podejmowane przez Federację Rosyjską próby pozbawiania Ukrainy i jej obywateli tożsamości etnicznej, językowej i historycznej przez usuwanie oznak tożsamości ukraińskiej na terytoriach okupowanych; mając na uwadze, że w hołdzie za odwagę i upór Parlament Europejski przyznał w 2022 r. odważnemu narodowi ukraińskiemu nagrodę im. Sacharowa;

D. mając na uwadze, że w rezolucji z 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ od razu uznało rosyjską wojnę przeciwko Ukrainie za akt agresji naruszający art. 2 ust. 4 Karty Narodów Zjednoczonych; w rezolucji z 14 listopada 2022 r. uznało także potrzebę pociągnięcia Federacji Rosyjskiej do odpowiedzialności za wojnę napastniczą oraz do odpowiedzialności prawnej i finansowej za jej bezprawne działania międzynarodowe, w tym do naprawienia wyrządzonych szkód;

E. mając na uwadze, że 2 marca 2022 r. prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) ogłosił wszczęcie dochodzenia w sprawie sytuacji w Ukrainie, koncentrującego się na zbrodniach wojennych, zbrodniach przeciwko ludzkości i zbrodniach ludobójstwa popełnionych w Ukrainie od 21 listopada 2013 r., a 17 marca 2023 r. wydał nakazy aresztowania prezydenta Federacji Rosyjskiej Władimira Putina i Marii Lwowej-Bielowej, tzw. rzecznik ds. praw dziecka w Biurze Prezydenta Federacji Rosyjskiej, za zbrodnię wojenną polegającą na bezprawnej deportacji ukraińskich dzieci, nakazy aresztowania Siergieja Kużugietowicza Szojgu i Walerija Wasiljewicza Gierasimowa za zbrodnie przeciwko ludzkości, w tym zbrodnię wojenną polegającą na kierowaniu atakami na obiekty cywilne oraz zbrodnię wojenną polegającą na wyrządzeniu nadmiernych przypadkowych szkód wśród ludności cywilnej lub na uszkodzeniu obiektów cywilnych; mając na uwadze, że UE popiera utworzenie specjalnego trybunału do zbadania zbrodni agresji;

F. mając na uwadze, że szereg państw nienależących do UE, a zwłaszcza Iran, Korea Północna i Białoruś, dostarcza Rosji pokaźne zapasy broni i amunicji, a Białoruś zezwala Rosji na korzystanie z jej terytorium do ataków na Ukrainę, co w świetle prawa międzynarodowego stanowi akt agresji; mając na uwadze rozmieszczenie wojsk północnokoreańskich na polu walki i ich udział w walkach po stronie armii rosyjskiej; mając na uwadze, że 4 lutego 2022 r. Rosja i Chiny podpisały umowę o „partnerstwie bez ograniczeń”, w następstwie której Chiny stały się kluczowym podmiotem wspomagającym rosyjskie działania wojenne dzięki ogromnemu wsparciu dla rosyjskiej gospodarki i bazy przemysłowej sektora obronnego oraz dostawom sprzętu podwójnego zastosowania;

G. mając na uwadze, że w najnowszym sprawozdaniu z szybkiej oceny szkód i potrzeb szacuje się, iż zgodnie z danymi z grudnia 2024 r. całkowity koszt odbudowy Ukrainy wyniesie co najmniej 506 mld EUR w ciągu kolejnych dziesięciu lat, co stanowi 2,8-krotność szacowanego nominalnego produktu krajowego brutto Ukrainy w 2024 r.; mając na uwadze, że łącznie w 2025 r. brakuje do sfinansowania potrzeb w zakresie odbudowy 9,62 mld EUR;

H. mając na uwadze, że UE przyjęła niedawno 16. pakiet sankcji wobec Rosji, aby osłabić jej bazę gospodarczą, pozbawić ją technologii krytycznych i ograniczyć jej zdolność do prowadzenia wojny; mając na uwadze, że nowe sankcje dotyczą dodatkowych osób i podmiotów, w tym firm wojskowych, osób uchylających się od sankcji, popleczników z państw spoza UE, propagandystów Kremla, sieci floty cieni oraz osób zaangażowanych w deportację ukraińskich dzieci; mając na uwadze, że sankcje UE – zamrożenie aktywów, zakaz finansowania i ograniczenia w podróżowaniu – dotyczą obecnie ponad 2400 osób i podmiotów;

I. mając na uwadze, że od początku pełnoskalowej inwazji Unia Europejska i jej państwa członkowskie udzieliły Ukrainie największego kompleksowego wsparcia we wszystkich obszarach oraz zapewniły wsparcie finansowe w wysokości prawie 140 mld EUR, w tym ponad 67 mld EUR wsparcia dla Ukrainy w formie pomocy humanitarnej i nadzwyczajnej, wsparcia budżetowego i pomocy makrofinansowej oraz pomocy wojskowej w wysokości ponad 48 mld EUR; mając na uwadze, że w różnych jurysdykcjach zamrożono około 300 mld EUR rosyjskich aktywów państwowych; mając na uwadze, że w maju 2024 r. państwa członkowskie UE zatwierdziły wykorzystanie dochodów finansowych wygenerowanych z immobilizowanych rosyjskich aktywów państwowych przechowywanych w UE, które szacuje się na około 210 mld EUR, na wsparcie Ukrainy, aby zapewnić do 3 mld EUR rocznie na wsparcie wysiłków na rzecz odbudowy i odporności Ukrainy;

J. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich UE nadal kupuje od Rosji paliwa kopalne, w tym skroplony gaz ziemny, którego import wciąż rośnie, a także uran, przez co przyczyniają się do rozwoju rosyjskiej gospodarki i zasilają jej budżet wojenny; mając na uwadze, że od wybuchu pełnoskalowej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie wartość sprzedaży rosyjskich paliw kopalnych do UE przekroczyła 200 mld EUR;

K. mając na uwadze, że UE przyjęła ponad cztery miliony uchodźców z Ukrainy i wyraziła poparcie dla narodu ukraińskiego i jego przywódców oraz rozpoczęła negocjacje w sprawie przystąpienia Ukrainy do UE;

L. mając na uwadze, że Rada Europejska postanowiła rozpocząć negocjacje akcesyjne z Ukrainą na podstawie pozytywnego zalecenia Komisji; mając na uwadze, że 25 czerwca 2024 r. odbyła się pierwsza konferencja międzyrządowa, na której rozpoczęto proces negocjacji i przyjęto ramy negocjacyjne;

M. mając na uwadze, że pod przywództwem prezydenta Donalda Trumpa Stany Zjednoczone znacząco zmieniły swoje stanowisko w sprawie wojny Rosji przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że prezydent Trump formułuje żądania wobec Ukrainy, lecz nie formułuje żadnych żądań wobec strony rosyjskiej, a ponadto umniejsza odpowiedzialność Moskwy za rozpoczęcie wojny i możliwe jest, że zamierza złagodzić sankcje wobec Rosji w perspektywie krótkoterminowej; mając na uwadze, że tylko w okresie od 28 lutego 2025 r. do 9 marca 2025 r., czyli od spotkania prezydenta Trumpa z prezydentem Zełenskim, Rosja przeprowadziła ponad 2100 ataków lotniczych, w tym 1200 ataków z użyciem bomb naprowadzanych i prawie 870 ataków z użyciem dronów;

N. mając na uwadze, że ostatnie rozmowy USA–Rosja w Rijadzie odbywały się bez udziału Ukrainy i UE, a Stany Zjednoczone nie skonsultowały się z europejskimi sojusznikami przed rezygnacją z udziału w wysiłkach na rzecz izolacji Rosji; mając na uwadze, że nowa administracja USA wraz z Rosją i jej sojusznikami zagłosowała przeciwko rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 24 lutego 2025 r., w której potępiono rosyjską agresję; mając na uwadze, że amerykański zwrot wobec wojny napastniczej prowadzonej przez

Rosję przeciwko Ukrainie zagraża zdolności Ukrainy do przetrwania napaści i wyraźnie pokazuje, że nie można już ufać zobowiązaniu Waszyngtonu do pociągnięcia Rosji do odpowiedzialności, a także podważa międzynarodowe wysiłki na rzecz zaradzenia temu kryzysowi;

O. mając na uwadze, że 3 marca 2025 r. Stany Zjednoczone zawiesiły pomoc wojskową dla Ukrainy, w tym pomoc zatwierdzoną przez poprzednią administrację USA, a także wymianę danych wywiadowczych z Ukrainą; mając na uwadze, że następnie, 7 marca 2025 r., Stany Zjednoczone odcięły Ukrainie dostęp do komercyjnych zdjęć satelitarnych gromadzonych przez system należący do rządu USA;

P. mając na uwadze, że zgodnie z powszechnie uznawanymi zasadami demokracji i konstytucją Ukrainy wybory nie mogą być przeprowadzane w czasie wojny i w trakcie stanu wojennego, zwłaszcza gdy miliony Ukraińców zostały wysiedleńcami; mając na uwadze, że stan wojenny ogłoszono i nadal obowiązuje on w Ukrainie wyłącznie z powodu rosyjskiej wojny napastniczej; mając na uwadze, że UE nadal uznaje prezydenta Zełenskiego za prawowitego przywódcę Ukrainy do czasu, kiedy będzie możliwe przeprowadzenie demokratycznych wyborów;

Q. mając na uwadze, że prezydent Donald Trump nakazał radykalne zamrożenie pomocy zagranicznej USA – wstrzymał setki kluczowych projektów w Ukrainie obejmujących między innymi rozminowywanie, rehabilitację weteranów wojennych, pomoc humanitarną, wsparcie niezależnych mediów i inicjatyw antykorupcyjnych, dochodzenia w sprawie rosyjskich zbrodni wojennych, a także projektów dotyczących zabezpieczania ukraińskich sieci telekomunikacyjnych przed rosyjskimi cyberatakami;

R. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza świadczy o imperialistycznym stosunku tego kraju do sąsiadów; mając na uwadze, że dopóki Rosja będzie prowadziła rewizjonistyczną politykę państwową, dopóty będzie pozostawać zagrożeniem dla bezpieczeństwa na kontynencie europejskim; mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza jest elementem szerszej zakrojonych działań wymierzonych w Zachód oraz jego interesy i wartości, w międzynarodowy porządek oparty na zasadach, demokrację i bezpieczeństwo, jak otwarcie zadeklarował Władimir Putin w tygodniach poprzedzających pełnoskalową agresję; mając na uwadze, że wiele podmiotów międzynarodowych uznało Rosję za państwo sponsorujące terroryzm i stosujące środki terroru;

S. mając na uwadze, że porażka Ukrainy zostałaby powszechnie przyjęta za strategiczną porażkę Europy, Stanów Zjednoczonych i całego sojuszu NATO oraz uznana za nagrodę dla agresora – Rosji, co miałyby daleko idące konsekwencje dla bezpieczeństwa, których nie sposób przecenić; mając na uwadze, że wynik wojny w Ukrainie prawdopodobnie odbije się echem w innych częściach świata, zwłaszcza w regionie Indo-Pacyfiku, i może zachęcić inne rewizjonistyczne mocarstwa do realizacji własnych hegemonistycznych ambicji;

T. mając na uwadze, że 6 marca 2025 r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej poświęcone sytuacji w Ukrainie i potrzebie umocnienia europejskiej obrony; mając na uwadze, że Rada Europejska zatwierdziła pakiet obronny przedstawiony przez Komisję w planie zwiększenia europejskiej obronności (ReArm Europe), dzięki któremu możliwe byłoby uruchomienie nawet 800 mld EUR, i ponowiła unijne poparcie dla Ukrainy, podkreślając w szczególności, że negocjacje w sprawie Ukrainy nie mogą być prowadzone bez Ukrainy oraz że negocjacje, które mają wpływ na bezpieczeństwo Europy, nie mogą się odbywać bez jej zaangażowania, a bezpieczeństwo Ukrainy jest bezpośrednio powiązane z bezpieczeństwem europejskim, transatlantyckim i światowym;

U. mając na uwadze, że od wybuchu wojny kable podmorskie w Morzu Bałtyckim i kluczowa infrastruktura stały się celem ataków, prawdopodobnie ze strony podmiotów powiązanych z Rosją i Chinami;

1. w trzecią rocznicę pełnoskalowej napaści Rosji na Ukrainę składa hołd tysiącom osób, które poświęciły życie dla wolnej i demokratycznej Ukrainy; ponownie wyraża niezachwianą solidarność z narodem Ukrainy oraz poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy w granicach uznanych na arenie międzynarodowej; zdecydowanie podkreśla niezbywalne prawo Ukrainy do samoobrony zgodnie z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych;

2. po raz kolejny w najostrzejszych słowach potępia bezprawną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą Rosji przeciw Ukrainie, a także zaangażowanie w nią Białorusi, Korei Północnej i Iranu; domaga się, aby Rosja i jej poplecznicy bezzwłocznie, całkowicie i bezwarunkowo zaprzestali wszelkich ataków na obszary mieszkalne i infrastrukturę cywilną, zakończyli wszelkie działania wojskowe w Ukrainie oraz wycofali wszystkie siły wojskowe, swoich popleczników i sprzęt wojskowy z całego uznanego przez społeczność międzynarodową terytorium Ukrainy; ponownie podkreśla, że prowadzi politykę nieuznawania tymczasowo okupowanych przez Rosję terytoriów Ukrainy, w tym – lecz nie tylko – Krymu; domaga się, aby Federacja Rosyjska trwale zaprzestała naruszania suwerenności, niepodległości i integralności terytorialnej Ukrainy oraz zagrażania im; potępia okrucieństwa popełniane wobec ludności ukraińskiej przez rosyjskie siły napastnicze oraz masowe niszczenie ukraińskiej infrastruktury; domaga się położenia kresu przymusowym deportacjom ukraińskich cywilów oraz uwolnienia i powrotu wszystkich przetrzymywanych Ukraińców, zwłaszcza dzieci;

3. ponownie potępia pełnoskalową agresję Rosji na Ukrainę jako egzystencjalne zagrożenie dla europejskiego bezpieczeństwa i europejskiej stabilności; podkreśla, że zbrodnia agresji przeciwko Ukrainie stanowi poważne naruszenie prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych; podkreśla, że rosyjska wojna napastnicza zasadniczo zmieniła sytuację geopolityczną w Europie i poza nią, zagraża jej architekturze bezpieczeństwa oraz że w odpowiedzi na tę sytuację UE musi podejmować śmiało i kompleksowe decyzje dotyczące polityki, bezpieczeństwa i finansów; uważa, że Ukraina jako kraj zdolny do skutecznej obrony stanowi integralny element stabilnego i przewidywalnego europejskiego krajobrazu bezpieczeństwa;

4. uważa, że wynik wojny i stanowisko społeczności międzynarodowej odegrają kluczową rolę, gdyż wpłyną na przyszłe działania innych reżimów autorytarnych, które uważnie obserwują przebieg wojny i oceniają, na ile same mogłyby rozwinąć agresywną politykę zagraniczną, w tym środkami wojskowymi;

5. wyraża głębokie zaniepokojenie wyraźną zmianą stanowiska Stanów Zjednoczonych wobec rosyjskiej wojny napastniczej, objawiającą się jawnym obwinianiem Ukrainy za trwającą wojnę, wstrzymaniem pomocy wojskowej USA oraz próbami zmuszenia Ukrainy do ustępstw terytorialnych oraz do wyrzeczenia się uzasadnionego prawa do samoobrony; podkreśla, że w świetle tej zmiany stanowiska UE i jej państwa członkowskie są obecnie głównym strategicznym sojusznikiem Ukrainy i muszą pozostać największym darczyńcą Ukrainy oraz znacznie zwiększyć pilnie potrzebną pomoc, jaką przekazują, by chronić prawo Ukrainy do samoobrony i w jak największym stopniu zastąpić wstrzymane fundusze USAID, a jednocześnie zapewnić długoterminową pomoc na rzecz odbudowy;

6. Ponownie wzywa państwa członkowskie, by znacznie zwiększyły i przyspieszyły wsparcie wojskowe, zwłaszcza dostawy broni i amunicji, a także szkolenia, odpowiadając na pilne zapotrzebowanie (m.in. na systemy broni dalekiego zasięgu, systemy obrony powietrznej, systemy artyleryjskie, systemy walki elektronicznej, zdolności zwalczania bezzałogowych statków powietrznych i sprzęt inżynierski); wzywa państwa członkowskie i ich przemysł obronny do inwestowania w ukraiński przemysł obronny i do współpracy z